

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 8. Ebriosi Bacchanalia celebrantis filius monstrificus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Iob. 21. 11. Nam Iob, cùm dixisset : *Egrediuntur quæ si greges parvuli eorum, & infantes eorum exultant lusibus, subiecit, Ténent tympanum & citharam, & gaudent ad sonitum organi. Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. O quām sunt miseri isti, quām infelices pedes eorum ! qui non de saxo saliunt, sed de Mundo in sepulchrum, de sepulchro in infernum.*

§. VIII.

Ebriosi Bacchanalia celebrantis filius monstrificus.

Ianson. Non motu tantum, sed forma quoque,
I. 3.lib. 12. neque uno duntaxat membro, sed pluribus alij fuere in monstrum (vel sua, vel
p. 184. & Michael parentum culpa) deformati. Baccharach
Isselt. 1. 12. Mercurij oppidum est in ipsa Rheni ripa, inter Confluentiam & Moguntiam situm. Aiunt,
Gallobel. An. 1595. olim *Bacchi aram*, ob vini ibi nascentis præstantiam fuisse nominatum. Ibi homo degebat mortalium & immortalium contemtor, cuius deus venter, templum popina, patronus cantharus. Hic Anno Domini 1595. die 14. Martij, ipsa Dominica quinquagesimæ, ne moris sui obliuisceretur, in cauponam se coniecit, vsque ad vomitum potaturus, lusurus vsq; ad paupertatem.

tatem. Vxor, postquam eum è domo elapsum amisit, facile coniecit, vbi locorum quærendus esset. Quia igitur partui vicina, verita est, ne totum peculium puerperio suo imminentí necessarium abliguriaret maritus, secuta eum rogare, & mitibus verbis monere cœpit, vt tandem finem imponere comensationibus, & secum redire domum vellet antè, quàm omnia degulareret. Ebrios faciliùs est ducere, quàm ebriosos. Hinc & iste non satiatus, faceſſe re vxorem, & in malam rem ire jussit ; monere pergentē & jam accensiùs obloquenter, verberibus abegit, iussitq; eum viuo suo malo dæmone, quem in vtero gerebat, quiqe illi in partu, pro Lucina futurus sit, domum, vnde malum pedem attulerat, rebitare. Ni pareret, ſe gladium ſuū illi capulo tenus in ventrem immersurum. Illa verò : Eia, inquit, mi vir, Ergóne ego viuum in vtero gero dæmonem ! Esto igitur. Nec plura locuta, acerbè lachrymans ad ædes suas reuersa est, relicto inter edones & combibones aleatoresq; marioto. Vix domi appulerat, cùm dolores partus ſensit ; ſiue quòd iniuriæ acerbitas, ſiue quod diuina vindicta, ſiue vtrumque, paratum

284 Cap. VIII. Reliqua corporis membra,

tum ante tempus maturauit. Vocatur ob-
stetrix, adsunt vicinæ mulieres, editur in
lucem fætus ! ô qualis, quām horribilis !
quamque prodigiosus ! Anteriore superio-
reque parte homini, inferiore posteriore-
que parte per omnia serpenti similis. Tra-
hebat autem post se caudam tribus vlnis
longam diuersicoloribus maculis variega-
tam. Hoc tam horrendum monstrum ;

Ouid.lib.
5. Met.

tanquam stellio Cereris, non diutius vixit,
quām quoad munere suo perfunctum es-
set. Munus autem erat, non tantū for-
midinem iniijcere ijs qui aderant, & (velut
olim curiosæ illæ

Idem, l.2.
Met.

Erichthonium prolem sine matre crea-
tam,

Infantemq; vident, apporrectumq; dra-
conem.)

Monstrum biforme conspexerant; verū
etiam vt reducem ex hospitio parentem
pro merito plesteret, ostenderetq; quām
sint imprecations efficaces, redeuntibus
per iugulū authoris, vnde malè exierunt,
Diris. Phæax igitur ille, cùm libidinem
suam potando ludendoque satis explesset,
vino & somno plenus domum rediuit. Vix
ingressus est cubile, in quo & puerpera, &
partus

partus iacebat, & ecce monstrum recens natum instar falconis in eum illatum est, horrificeq; sibilans hominem caudæ suæ spiris implicatum, venenosis icibus, eum in modum, pupugit flagellauitq;, vt toto corpore tuberibus pleno, paulo post infelicem animam priùs, quam crapulam exhalavit. Coniuge defuncto, puerpera quoq; extincta est. Sed & monstrum viuere desijt, quo Deus puniuit viri in prægnantem uxorem inclemantium & crudelitatem; vt alij discant & linguam frænare, cohibereque ab imprecando; & manum abstinere à coniuge uterum ferente, quam si percutiunt, duos percutiunt, quorum saltem alterum oportet esse innocentē. Quid enim potest peccare infans nōdum natus? & tamen cum matre sua verberatur. Profectò si verba malè precantia ad illam usque in alio iacentem penetrant; longè certius verbera illuc penetrabunt, & calces, quibus in matrem arietabat pater, non iam ebriosus, sed furiosus.

§. IX.

Crudelitas regis Morindi, exoticō monstro vindicata.

Inter omnia monstra, res est monstrofissima